



LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON LEHTI

Kolmaskymmenes vuosikerta

N:o 1

Helmikuu

1971



NUORTEN TALVI

Kuvassamme parisensataa nuorta koolla Jumalan sanan ääressä Karkun opiston vieraillessa syksyllä opistollamme. Yhtä suuri nuorisojoukko kansoitti opistotilat 13. 2. tullen ympäri maakuntaa. Toivomme paljon nuorisoa myös toveripäiville 13—14. 3.

Tervetuloa

Opistomme ohjelma v. 1971

(täysin muutosvarauksin)

I KESÄOHJELMA

Kesäkuu:	I viikko	varattu
	II—IV	„ kotitalouden, käsitöiden ja metallitöiden kesäkurssit mahd. kielikursseja rippikoululeiri
	IV	„ kesäkot
Heinäkuu:		kesäkot
Elokuu:	I—II	„ varattavissa mahd. osallistuminen messuille (Turku)
	III—IV	„ varattu

Suuri suvijuha Tammelassa 11. 7.

Kesäkurssille voi ilmoittautua esim. puhelimella 923/87217. Ikärajoja tai pääsyyvaatimuksia ei ole. Tullessa on tuotava virkatodistus. Muita ohjeita saa ilmoittautuessa tai em. numerosta. Opiston osoite: 32200 Loimaa.

II KODINHOITAJAKOULU

Uusi kurssi alkaa syyskuun alussa. Hakemukset on lähetettävä 8. 5. mennessä. Niihin tulee liittää jäljennökset koulu- ja työtodistuksista, virkatodistus sekä suositukset. Työssä menestymisen kannalta ovat tärkeitä sopeutuva luonne sekä vakava elämäntähtämys. Mahdollisena vaatimuksena on kansalaiskoulun oppimäärä. Kansanopiston, emäntäkoulun, keskikoulun tai jonkin kotitalouskurssin suoritus on suuri etu, samoin työkokemus. Lähempiä tietoja saa opistolta.

III KANSANOPISTO

1. Tietolinja 2 aloittaa syyskuun alussa. Linjalle otetaan keskikoulun käyneitä tai hyvin kansalaiskoulussa tai kansanopistossa menestyneitä, viime mainittuja pääsykokeen perusteella. Ikärajana on 17 vuotta. Linjasta on saatavana lisätietoja lähiaikoina. (Uusi linja)

2. Tekninen linja aloittaa lokakuun alussa. Kone-, sähkö- ja metallityöopin teoriaa ja käytäntöä. Lisäksi täydellinen talonmies-keskuslämmityskurssi sekä opetusta kodin korjauksissa. Opistolla on oma konekorjaamo ja valmistamo, jossa mm. rautasorvi. Linja sopii varttuneemmillekin, mutta yleisvaatimuksena on 16 vuoden ikä ja kansalaiskoulun suoritus.

3. Perhehoidon linja aloittaa lokakuun alussa. Erityisaineina ovat lastenhoito, koti- ja ruokatalous, psykologia ja sosiaalinen opetus. Linjaan kuuluu osapäiväharjoittelu perheissä ja päiväkerhoissa.

4. Tekstiilityölinja avaa mahdollisuuden kehittää itseään niin käsitöiden teoriassa kuin tekemisessäkin. Tästäkin uudesta linjasta kerrotaan myöhemmin enemmän.

5. Puutarhalinja

6. Linjaton opiskelu tapahtuu valitsemalla tarjolla olevista aineista.

Lisätietoja saa osoitteella:

LOIMAAN EVANKELINEN KANSANOPISTO
Kansanopisto + Kodinhoitajakoulu
Loimaa — 923/87217

LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON LEHTI

Perään- kuulutus!

Te, jokainen erikseen ja kaikki erikseen, Te, jotka 1950—51 täytitte opistonsuojat kauppalassa, Te olette nyt etsintäkuulutetuja. Toverisi ajattelevat Sinua, opisto kutsumu Sinua ja Hän taivaan ja maan Luoja huutaa perääsi! Totisesti, olet peräänkuulutettu! Älä yritä pakoilla, Sinua juuri huhutaan! Kuuntele. Katso taaksesi 20-vuotisivirstanpaalu on tässä. Älä ihmettele, älä laskeskele voittoja ja tappioita, kyllä se kirjanpito on pidetty, nyt vaan peräänkuulutus on siksi, että tulisit mukaan XII vuosikurssin katselmukseen. Olet enemmän kuin tervehtullut yhdessä virkistymään. Katsomaan miksi 20 vuotta ovat itsekunkin muovanneet. Ja ennenkaikkea miksi on Jumala suhteemme tullut. Ei Sinun sitä meille muille tarvitse tenttiä, Herrasi Sinua kuulustele! Tiedäthän, ei se kuulustelu ole pakkoa, vaan rakkautta. Tule, koe ja tunne. Jos olet väipunut, tule nousemaan, ylipistynyt, arvioimaan uudestaan olemisesi, väsynyt; virkistymään, voimaton; voimistumaan. Totisesti tämä on peräänkuulutus jokaiselle ja ennenkaikkea XII vuosikurssille!

Terveisin

Aino Partanen (Saarinen)

Karitsan lippu

Maailmassa on monenlaisia lippuja. Jokaisella itsenäisellä valtiolla on oma tunnuslippunsa. Urheilukisoissa, mm. kilpailijat voidaan tunnistaa puserossa olevan lipun mukaan; minkä maan kansalainen on. Olen usein miettinyt vanhempaa polvea. He ovat joutuneet kokemaan jotakin sodassa ja taistelussa puolustaessaan maatamme. Vanhempi sukupolvi taisteli. Ja vaikka menetykset olivatkin raskaat, nyt Suomen siniristilippu liehuu julistaen kansoille, että maamme on itsenäinen. Muistan aina erään vanhuksen, joka koetti oikaista kumartuneen selkäänsä, kun Suomen lippua kantava joukko marssi hänenkin ohitsensa. Kulunut lippalakki kädessä tuo vanha mies loi katseensa lippuun. Ja silloin minä tunsin sydämeäni, että minun on kerrottava hänelle eräästä toisesta lipusta, Karitsan lipusta. Miehen kasvoilta kuvastui kärsimystä, sairautta ja sodan kokemukset heijastuivat hänen katseestaan, kun hän siinä seisoi ja mietteläänä katseli Suomen lippua. Hän tiesi, mitä se on maksanut hänelle ja monelle muulle, että nuorempi sukupolvi saa elää ja kasvaa vapaassa maassa. Mutta eikö sittenkin ole niin, että Herralta tuli voitto? Kun Suomen kansa silloin nöyrtyi Jumalan eteen apua huutaen, nousi Karitsan lippu, joka johti kansaamme vapauteen. Missä on Karitsan lippu tänä päivänä? On jäänyt vain Suomen siniristilippu. On enää pieni halveksittu joukko, joka seuraa Karitsan lippua. Tätä lippua ei tunnusteta virallisesti missään maassa. Tämä lippu on niitä varten, jotka tunnustavat olevansa vieraita ja muukalaisia maan pääl-

lä, jotka näin ilmaisevat etsivänsä oikeaa isänmaata, tulevaista kaupunkia uutta Jerusalemiä. Kohota ristinlippu korkealle ja kulje tämän maailman läpi Jeesuksen opetuslapsena. Tiedä kuitenkin, että ne, jotka sinua katselevat ja näkevät sinut, pilkkaavat ja halveksivat sinua, koska he eivät tunnusta ja usko sen lipun voittoon, jota sinä kannat. Karitsa, Jeesus Kristus on voittaja. Opistomme tunnuslauluhan alkaa sanoilla: "Karitsan lippu johtaa joukkoamme. Me eespäin käymme siihen katsoen. On Jeesus Kristus kuollut puolestamme, hän meidät päästi alta syntien..." Jumala antoi marssikäskyn päivänä, jolloin hänen rakas ainosyntyinen Poikansa riippui ristillä ja huusi: "Se on täytetty." Karitsan verinen lippu julistaa lopullista tappiota pimeyden ruhtinaalle ja hänen joukolleen. Ja kun Karitsan lippu johtaa joukkoamme, meidän ei tarvitse järjestää mielenosoituksia ei lakkoja eikä kulkea kovaa ääntä pitäen. Ei, sillä Jeesus oli nöyrä ja hiljainen, eikä hänen ääntänsä kaduilla ja toreilla kuulunut. Hiljaiset perivät maan. Kulkekaamme siis hiljaisina ja nöyrinä Karitsan lipun suojassa, niin kerran todellakin saavutamme uuden Jerusalemin. Maailma meluaa ja pauhaa, mutta sankarjoukko ristiinnaulitun käy eteenpäin rukoillen ristiänsä kantaen, joka on sovelias ja kevyt.

Toveripäivät ovat edessäpäin. Toivon, että voit sydäimestäsi yhtyä tunnuslauluunne. Olkoon keskuudessamme vain tuo yksi lippu, Karitsan lippu. Paavalin elämää johti sama lippu. Ja koska et ole vielä perillä, kehoitan sinua pitämään, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi. Tänään olet vielä matkalla, etkä siis lopullisesti ole voittanut ja saavuttanut omaksesi pelastuksen voittopalkintoa, koko kirkkauden ja autuuden täyteyttä, joka annetaan Karitsan veren kautta voittaneille sieluille. Eräässä hengellisessä laulussa, sen kuoro-osassa sanotaan niin kauniisti taivaan kansalaisista, niistä, joiden elämää johtaa Karitsan lippu: "Herran halvat matkamiehet ystäviksi valitsin. Maksakoon se mitä vain, mä tahdon taivaan kotihin. Maahan vieraaseen en jäädä voi, on kaipuu rinnassain. Olen maailmassa muukalainen vain." Muista siis, rakas toveriliitolainen, että vaellat myös niin, kuin kutsuaksesi arvo vaatii ja ota tarkoin vaari siitä, mihin se velvoittaa sinua. Hillitse kieleksi ja pyhitä Kristus sydämessäsi ja ota Paava-

"Autuaita ovat hengellisesti köyhät"

Se aika ei ole ohi, jolloin on kysyttävä ai-toevankelisella tavalla: "Oletko autuas". Myönteiseksi vastaukseksi ei kuitenkaan tänään kelpaa: laulan Siionin kannelta, käyn seuroissa ja rukoilen kaikkien nähden. Emme voi pelastua kantamalla täysin mukamme 1800-luvun muotoja. Ei sekään ole autuas, joka "mainostaa" omaa hengellisyytään. "Jumalan silmissä paraskin tekemme on kuolemansynti." (Luther)

Hiljattain eräs kristillinen opisto vetosi vanhempaan väkeen varoittamalla siitä, etteivät kaikki kristillisetkään opistot ole luotettavia. "Minä kiitän sinua, etten ole niin kuin nuo publikaanit", rukoili fariseuskin, joka oli ehtinyt kovin pitkälle. Hengellisen liikalihavuuden vaara on tosiasia tänäänkin omassa maassamme.

Evankeliumit viittaavat jo alussa siihen, miten "hän on kutsunut köyhät, mutta lähettänyt rikkaat tyhjinä pois." Ei se, että Kristus on kuollut puolestamme, jotta me saisimme elää, ole meille mikään ansio. Päin vastoin se on niin suuri asia, jotta jos jotakin siitä käsitämme, se on oleva tietoisuus käsityksemme vajavuudesta. Muodot ovat aina epäkristillisiä. Ihminen, joka on

lin sanoista vaarin: "Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa." Fil. 3: 13, 14.

Näillä sanoilla on iäinen ja puhdas helähtävä sointu. Ne ovat täynnä kirkkauden toivoa, lohdutusta ja luovat sydämeesi kirkastettua iloa. Nämä sanat kaikukoot sinun sydämessäsi aina taivaallisena riemukutsuna. Silloin sydämesi laulaa "Karitsan lippu johtaa joukkoamme".

Karitsan lipun alla

Riitta Sjöblad

Syysmuistoja

(Vapaasti riimueltu)

Pieni poika pikkarainen pahanpäiväinen
pipana, pani pännän paperille
piirrellenpä pehmolia.
Paljolta puhetta puuttuu
päättömiäkin pakissut.
Paitsioon panematta
piirrelköhön paperille.

Taitse tultiin taajamien
tervetulotoivotuksin tultiin tuttuun
tupahan taaemmaksikin talohon.
Juhlijat ja juhlittavat juhlasaliin jaloitteli
Johtajakin joutuisasti juhlakansaa
johdatteli.
Jakeet juhlittaville juohevastipa jaellen.

Itse istuin ihmetellen iloitako, itkeäkö.
Istuin illan itkemättä, ikihyvästi ihastuin.

Virsi viljalti väreili, viulu vinkuen veteli,
väen virttä veisatessa.

Saapui soittajat soreat, simasuiset
sirkuttajat, saattoivat soittimet sopuhun,
selvittivät sävelmiään.
Saapi sääret soittimella,
siihen sellonsa sivuille.
Suutansa suipistihe, silmiänsä siristihe,
saipa seloa sahaamaan,
sormeilemahan somasti.
Saaden soimahan säveleet,
seinille salin sileitten.
Siinä sitten soinnuttihe säveleitänsä sulosti.
Säestäjä pianon puisen päästi päälle
parkumahan, pivot pienet pehmeästi,
painimilla pianon poukkoi.

köyhä, ei osaa tehdä suuria tilejä. Köyhä ihminen ei voi kehittyä hengelliseksi täydellisydeksi. Päin vastoin hänen on sanottava: Jeesus, Herra, armahda minua syntistä ihmistä!

Tämä autuuden tien alku ei löydy tänäänkään hengellisestä erehtymättömyydestä tai ylivoimaisuudesta. Päin vastoin missä hengellisyttä on vähän, siellä Jumalalla on oma työmaansa.

T.

Laulunsa laadulliset luritteli laulajatkin.

Huovinenkin huulta heitti
haastellen hupaisasti hyöstellen
huumorilla.
Haasteli Hannallekin hänet hyväksi havaitsi.
Haastoi Herran hyvyydestä.
Muisti mietteet mielestensä, miksi
maamies muita mieltii, miittelöitsee
mielessänsä, miettehiä mystillisiä
merkillisiä menevän miehen.

Pullikin paikaltansa piti puheen
paatoksetta päivistä parahista pihapiirin
puoleisista.

Hyvä hoiva heiltä herkes haasteli
Hokkanenkin. Paikan päälle päässehenä
piirin puolesta piteli.
Kalle kelpo kansalainen konehella kaiutteli,
kiitoslaulun Korkeimmalle,
Kuninkaalle kunniata.

Osa opiston oppilaista opistossa ollehista,
ojeintaikse aloiltansa ohjelmassa ollaksensa.
Osoittaen opettajan olleen Oivan oivallisen
opistommeikin oloissa.
Olkoon onni osanansa onnellinen
ollaksensa oloneuvoksen osassa.

Lahjoittajat lukuisasti luokseen lahjat
luovuttavat lausehilla leppoisilla.
Lahjat levitettäväksi lepolavitsan
laitamille. Vieköpää väävät varpaat vaikka
vaivoin, villavaattehille, vihan vimma
vaimeneepi, vielä Valkama vinoili.

Eellehen Eino ehti ehdottihe empimättä.
Enempihän eläkeläinen ehtii elon einehille.
Enemmittä elehittä etuantia esitti.
Kanssansa kelpo Kalle kuulumiset kertoeli,
koreasti kiitteleiksi kunniavierahia.
Kuitenkin kaikkein kauneimman kiitoksen
kantoi Korkeimmalle.

Kukitettiin kutsuvieraat kaunihiksi
katsehille. Kannet kaunihit koreat
koukeroilla kirjaeltu, koottu katseltaviksi,
kouraan kutsuvierahien kannettihin
kaunihisti Kallen kuuluttain kivasti.

Kuulutettiin kahvikestit, kakut, kahvit
kannettihin, keittiöstä koreasti.
Kielten kannat kirpoeli, kuuluipa kova
kuhina. Kahvinkantajat koreat kaateleikse
kaviansa, kakkujansa kosteltihin
kahvikesteissä komeissa. Kiitokset

Opistolla

Opistollamme on nähty vieraita monista eri maista. Kesällä vierainamme oli ryhmä japanilaisia. Tämän vuoden tammikuussa oli meillä ilo saada tansanialaisia vieraita. Opistomme kevätlukukauden ensimmäiseksi viikonlopuksi tulivat Helsingissä opiskelevat pastori Festo Bahendwa ja opettaja Lucas Tluway tervehtimään opiston oppilaita ja opettajia. Yhdessä vietimme rattoisan illan Tansanian terveisten merkeissä. Saimme kokea, että afrikkalaisten kielten oppiminen voi tuottaa vaikeuksia. Puutarhurimme ja kodinhoitajaoppilas Vieno Nummelin selviytyivät voittajina kielikilvassa. Heidän kykylään opettaja Tluwayn vaikean kielen oppimisessa ei kukaan panne kyseenalaiseksi! — Vieraamme seurasivat mukana opiston retkelle Karinaisiin, jossa saimme myös olla yhdessä sekä opistoasian että lähetyksen merkeissä. Vieraamme tahtovat nyt lähettää terveisensä kaikille matkansa aikana tapamilleen ystäville. He iloitsivat saadessaan nähdä opiston työtä ja kertomansa mukaan näkivät siinä monta sellaista seikkaa, jonka he haluaisivat viedä mukanaan kotimaahansa. Kiitollisina muistelemme yhdessä Jumalan sanan ääressä viettämiämme hetkiä. — Tervetuloa toistekin, Festo ja Lucas!

Nyt helmikuussa saimme vieraaksemme

kokkaajille, keittäjille, kahvin kaakkuin kantajille.

Puheet paljot päätökset pian pois pidetyt.

Sitten saapi Sivulakin seisomahan sijoiltansa. Sanat selkeesti selittään. Saapi sanat sulosoinnuin, siihen sivulle sipaisten, samalla siippaa silittäin. Siipaltansa siitä saapi survaisun sivuun sopuisan.

Siunausta suurenmoista, sanoi sitten saanehensa, Sanan suuren seurahassa. Saanut suurilta suruilta, sairauksitta sameitta. Lausuin; luvuiltansa lapsensakin, lipaissehet, leivän luokse leveähkön.

Pitemmittäpä puheitta, piirtäin pistehen perähän.

V. T.

tummasilmäisen Tansaniasta kotoisin olevan Nelusigwe Mwakabanan. Nimen olemme kokeneet vaikeaksi, siitä syystä olemme iloinneet, saadaksemme luvan nimittää vierastamme lyhennyksellä Nelu. Se on hänen kotona saamansa lempinimi ja sopii hyvin jäykän suomalaisen kieleemme äännettäväksi. Ystävämme on kotoisin Tansanian Eteläiseltä Ylänkömaalta, jota suomalaiset lähetyksystävät oppivat Konde-maaksi nimittämään. Hän on syntynyt Manowissa kristityn kodin kolmantena lapsena. Nelun isä, joka jo nuorena kastettiin kristinuskoon, toimi useita vuosia seurakuntansa kirjurina ja taloudenhoitajana. Lapsuutensa ystävämme vietti Manowissa, jossa hän myös suoritti kansakoulukurssin. Myöhemmin isä lähetti tytön lähellä Dar-es-Salaamia sijaitsevaan kansanopiston tapaiseen tyttöjen kouluun Maneromangoon. Siellä Nelu vietti vuodet 1961—62. Sen jälkeen hän työskenteli yhden vuoden hallituksen virkailijana aikuiskasvatustyössä kotiseudullaan. Tämän jälkeen hän suoritti Kidugalan Raamattukoulun kurssin. Vuonna 1965 hän aloitti työskentelynsä kirkon työntekijänä johtaen Konden rovastikunnan naistyötä. Joulukuussa 1966 Nelu solmi avioliiton silloisen pappisseminaarilaisen Hance Mwakabanan kanssa. Vuonna -67 tapaamme hänet miehensä mukana Makumiran pappisseminaarissa. Siellä Nelu saattoi palvelaa opettaen pyhäkoulussa ja myös pappisseminaarilaisten vaimoille pidetyillä kursseilla. Myös lastentarhatyöhön saatiin kosketusta Makumiran aikana.

Pastori Mwakabana lopetti opintonsa pappisseminaarissa vuoden -67 lopulla. Sen jälkeen nuoripari asui Iringan kaupungissa vuoden; pastori Mwakabana hoiti siellä seurakunnan kirkkoherran virkaa. Vuonna -68 tuli muutto Mafingan kansanopistolle. Kirkon johto asetti nuoren pastorin sinne opiston opettajaksi ja johtajaksi. Vuotta myöhemmin hänelle tarjoutui tilaisuus tulla Suomeen opiskelemaan Suomen Lähetyseuran stipendiaattina. Nelu seurasi häntä tänne vuotta myöhemmin saapuen Helsinkiin 21. joulukuuta kuluneena vuonna. Tapaamisesta tuli tietenkin molemmille ikimuistoinen ja riemullinen joululahja!

Joulun nuoripari vietti Karhulassa ystävien seurassa. Karhulan seurakunnan jäsenet ylläpitävät Hancen oleskelun Suomessa. Nelun mielestä hänen ensimmäinen Suomes-

sa viettämänsä joulukuoli oli kaunis. Hän on hyvällä mielellä muistellut tätä aikaa. Eräänä helmikuun iltana saimme Nelun vieraaksi opistollemme. Vähän taloon ja sen asukkai-
siin tutustuttuaan hän on touhunnut monen-
laisten asioiden parissa. Hän on kutsunut
mattoa, tehnyt muita käsitöitä ja ollut mu-
kana oppitunneilla. Hän on palvellut meitä
pitämällä iltahartauden ja tuomalla terve-
isiä kotimaastaan opiston tilaisuuksissa. Tär-
kein tehtävä tällä hetkellä on kuitenkin Suo-
men kielen oppiminen. Hänelle on yritetty
antaa tunteja. Eniten hän ehkä kuitenkin
oppi kuuntelemalla. Suomen talvikaan ei
ole suuremmin pelottanut, sillä hänet on
usein nähty kävelyllä opiston oppilaiden
kanssa.

Vieraassa maassa eläminen ja ero omai-
sista tuo aina omat vaikeutensa. Muista-
kaamme Nelua ja hänen miestänsä esirukouk-
sissa. Toivomme on, että joukossamme vii-
pyvä Nelu voisi pian kokea todeksi efesolais-
kirjeen sanat: "Niin ette enää siis ole vierai-
ta ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien
kansalaisia ja Jumalan perhettä." (Ef. 2,
19.)

Kiitos haastattelusta, Nelu! Tervetuloa
joukkoomme!

Asante sana! Karibu!

Maire Hirvonen

Suuri nuortenilta opistolla

Lauantaina 13. 2. opiston kansoitti lähes
kaksisataa nuorta, jotka tulivat Tammela-
sta, Forssasta, Jokioisista, Ypäjältä, Loimaalta,
Huittisista ja Vammalasta asti. Tungos
muistutti lähinnä toveripäivänäkymiä, mut-
ta joukko oli vielä nuorempaa, mukana alle
opistoikäisiäkin. Juhla aloitettiin Siionin
Kanteleen laululla 121. Rukouksen ja ter-
vetulopuheen jälkeen esiintyi kitararyhmä
sekä kuultiin Mirja-Inkeri Kauton runo
"Kaarisilta".

Terveisiä aina Tansaniasta asti toi opis-
tolla vieraileva Nelu Mwakabana. Hän muis-
tutti Jeesuksen sanoista: Pysykää minussa.
Erillään emme voi tuottaa hedelmää. Kuul-
lun dueton jälkeen puhui nuorisonohj. Esko
Kaunisto etsimisestä. Usein ei tietä näy.
Se ei löydykään omista jäljistä, vaan

Kristuksen jäljistä. Saamme etsiä ja saam-
me löytää.

Rymälaulujen ohessa nähtiin myös uusim-
pia opistokuvia, ja väliajalla nuorilla riitti
keskustelemista.

Kohokohtana oli Forssan nuorten past.
Esa Fabrinin johdolla toteuttama kynttilä-
messu. Radion soittaessa hiljaa "Minä nos-
tan silmäni" sisään marssi alboihin puettu
kulkue palavat kynttilät käsissään. Vaikut-
tava oli myös alttarikynttilöiden rauhalli-
sen tahdikas sytyttäminen. Messu imeytyi
silmin nähden nuoriin, ja yhteislauluissa tun-
tui olevan nuorta voimaa Fabrinin laulaman
siunauksen jälkeen kulkue poistui radion
soittaessa laulua "Herra on minun paimen-
neni".

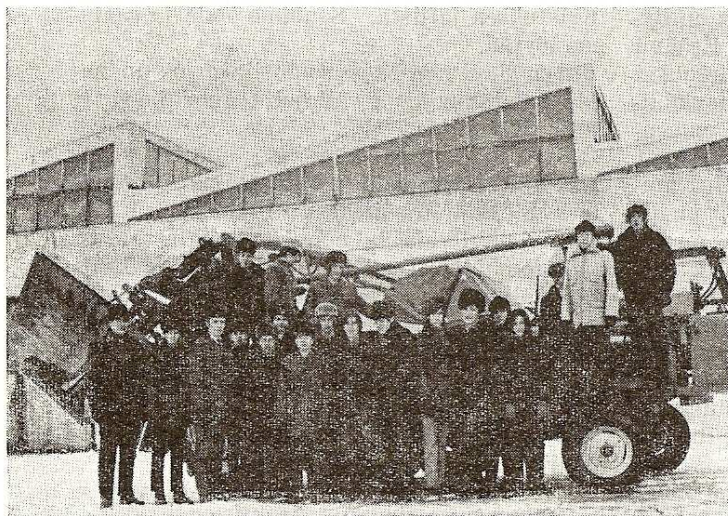
Parempaa loppua yhdessäololle on vaikea
kuvitella.

Illan vastaanotto oli yllättävän myönteis-
nen, mitä todistaa osanottajamääräkin. Sa-
manlaisia iltoja toivottiinkin heti lisää. Jo-
pa esitettiin, että niistä tulisi perinne. On
aivan ymmärrettävää, että tämän ajan kris-
tityt nuoret tarvitsevat rohkaisua. Tässä si-
tä on. Muuallakin kannattaisi ajatella näi-
tä maakunnallisia "rysäyksiä".

Olukoon tämä hyvänä alkuna sen tosiasian
toteuttamisessa, että opisto on nuorten lai-
tos. Heitä vartenhan se on rakennettu, ja
heidän keskuudessaan toimiessaan sillä on
tulevaisuutta!

Arja toi kultaa

Evankelisten opistojen talvipäivät Muur-
lassa 19.—21. 2. sattuivat aikaan, jolloin
lehti ehti jo osaksi painoon. Iloisena en-
nakkotietona kerrottakoon, että tyttöjen 4
km:n hiihdon voitti meidän Arja Vähätalo
ajalla 18.23. Tuovi Männikkö oli 10. ajalla
20.33. Seija Posti, Irma Metsähonkola ja
Sirkka Mikola varmistivat tyttöjoukkueelle
hyvän 3. tilan. Pojista Timo Ylitalo hiihti
kuudenneksi. 8 km:llä saaden ajan 32.51
Muina poikina hiihtivät Jouko Mäkinen, Ka-
levi Poskiparta ja Kai Laiho. Opistomme
yleissijoitus oli 6. sija eli asemamme on ko-
vasti kohentunut edellisvuosista. Saavutus
on sitä parempi kun useimmat edustajamme
olivat suksilla ensi kertaa koko talvena! On-
nittelemme hiihtäjiämme! Lisää talvipäivi-
tä saataneen kevätnumeroomme.



HIENOA TILASTOA

Opistomme opiskelijamäärä kasvoi viime vuonna toiseksi eniten koko maassa, kansanopistossa n. 44 %. Niistä opistoista, joissa ei ole kansankorkeakoulua, siirryimme johtoon koko maassa. Myös absoluuttisessa opiskelijamäärässä olemme nyt 10. tilalla Suomessa. Eniten olemme edistyneet poikien määrässä. Vain kolmella kansanopistolla poikia on enemmän kuin meillä.

Samalla on iloittava siitä, että kymmenestä eniten kasvaneesta opistosta puolet on kristillisiä. Sama on tilanne poikaisimmissa opistoissa.

Oheisessa kuvassa poseeraavat poikamme tutustumismatkallaan Kurpan konepajalla.

Kaksi runoa

Olen pieni karjalaistyttö,
kuljen tietä laveaa
ja kuuntelen käkösen kukuntaa
heinäsirkkain soittoa
ja metsän huminaa.
Mull' ei ole kotia ja kattoa
pääni päällä
vain kivi ja palanen maata
jota itsekin olen.



Olen köyhä pieni mitätön ihminen,
kuljen meren tyrskyissä,
aalloit keinuttavat purttain.
Katselen aavaa merta,
joka koskaan ei perille vie.

Iltä saapuu, aurinko laskee mailleen,
joka häviää yön pimeyteen.
Katso, tuolla on kuu
joka tuolla möllöttää,
ja tuolla ja tuolla tuhansittain
tähtiä nään.
Silmäsi painuu unten maille
ja pianhan lapsonen nukahtaa
syvään rauhaisaan uneen.

Kirj. Outi

Aamumetsässä

Aamulla metsään kävelin
katselin korkeita puita ja uneksin:
ah, tulisipa pian ystävään.
Mutta kohta huomaan,
että ystävään kulkee vierellään,
metsän tuoksu on niin puhdas
ja lintuset laulelee,
aika menee huomaamatta
kulkeissani ystäväni kanssa,
ja hyvästit heitämme toisillemme,
mutta tapaammehan taasen jälleen.

Kirj. S-L-S

Muistakaa ystäviänne

käyttäen Loimaan Evankelisen
Kansanopiston Kukkaisrahaston

**surunvalittelu- ja onnittelu-
adresseja**

Opiskelijat kirjoittavat

Olin kerran eräässä nuorten hengellisessä illanvietossa. Siellä oli paljon tavallista nykynuorisoa. En mä vielä silloin tajunnut, millaista on olla uskovaisten nuorten seurassa. Olin kaiken iloni hakenut aivan muualta. No näin ensimmäistä kertaa arvelutti mennä tuollaiseen. Mutta voi sitä iloa ja onnea, mikä siellä nämä nuoret peitti. Heidän silmistään loisti se suuri Jeesuksen rakkaus. Se sai heidät laulamaan ja iloitsemaan. Silloin oli vielä vappuaatto. Sitä juhlaa en voi koskaan unohtaa. Ainakin minä sain sieltä niin paljon. Opin uusia asioita. Sain kokea sen... ilon mikä on silloin, kun on Jumalan lapsi.

Kaikki mitä mä joskus tarvitsen, sen mä myös saan, mutta vain rukouksen avulla. Sitä ei osaa millään kertoa millasta on kristityn nuoren elämä. Se on niin ihanaa. Vaikka moni pilkkaa, niin moni on sanonut, että kyllä se ois' ihana olla uskovainen, mutta kun ei pysty. Jokainen joka haluaa elää uskossa, niin sen voi hän tehdä. Ei Jeesus väkisin meitä halua.

Onko viisaampaa tekoa olemassakaan, kuin se on, että kääntyy Jeesuksen puoleen, silloin kun hätä on suurin, eikä mikään muu voi auttaa.

M-L R



Se on hieno asia, että nykyään on nuoria kristittyjä niinkin paljon. Mutta en käsitä kuinka muutamat nuoret ottavat sen niin typerästi vastaan. Kertakaikkiaan yhdeltä puolelta katsottuna, eivät löydä asiasta lainkaan sitä toista puolta. Olin itse yhdessä tilaisuudessa mukana, jossa kesken tanssimusiikin alettiin soittaa virsiä ja hengellisiä lauluja, mutta kyllä muutamat nuoret ottivat aika ihmeellisesti vastaan.

Omasta mielestäni ei se ollut ollenkaan paha asia se oli hieno asia että nuoria kristittyjä todella on. Kyllä he osasivat kertakaikkiaan kauniisti laulaa. Kyllä sitä olisi kuunnellut pitempäänkin.

A V



Voin kertoa aivan oman kokemukseni, mitä kristillisyyks merkitsee juuri minulle. Olin jo aika vanha kuullessani sanomaa Kristuksesta, ja silloin olin hyvin onnellinen, että juuri minä pääsin siitä ilosta nauttimaan, jonka Jeesus voi antaa meille jokaiselle. Sain kaikki syntini ja rikkomukseni anteeksi ja oli niin hyvä ja valoisa tunne, että en koskaan olisi vaihtanut osaani kenenkään kanssa, mutta maailma on paha ja se viettelee meitä nuoria mukaansa. Niin minäkin jouduin katkerasti maistamaan maailman pahuutta ja olin olevinani onnellinen, mutta kukaan toinen ei nähnyt kärsimyksiäni kuin Jeesus yksin. Vasta vuosi sitten sain kokea omakohtaisen pelastuksen, ja nyt kun saan kantaa kristillisyyttä mukanani, joka ei kylläkään ole mikään taakka, niin olen onnellinen. Moni nuori ajattelee, että uskoavaisena olo on vain kurjaa ja ainaista raamatunlukua, mutta ei se sitä ole. Meillä nuorilla ja miksei vanhemmillakin kristityillä on omat ilomme ja riemumme, jota ei maailma uskoisikaan.

Itse en voisi enää koskaan olla onnellinen, jos joutuisin maailman tietä vaeltamaan. Kyllä siellä saa aina olla yksin ja vailla turvaa, mutta kristitty saa ainaisen turvan joka säilyy. Kehoitaisin kaikkia nuoria ajattelemaan vielä uudestaan, minne on matkasi? Kuin laulussa sanotaan "Minne ystävä onpi matkas määrä, onko suuntasi oikea t'väärä..." Jeesus on voittomme nyt ja ikuisesti.

Kirj. nimim. "Hele"



Elämme vuotta 1971 ja melko pitkälle kehittyneessä yhteiskunnassa. Suomessa on monenlaisia kouluja, joissa me saamme opiskella ja missä meitä kasvatetaan ja opetetaan elämään nyky-yhteiskunnassa. Nämä kaikki ovat tärkeitä, mutta etusijalle panisin kasvatuksen. Joudumme niin monenlaisien ihmisten kanssa tekemisiin, sen vuoksi asetaisin sen ensimmäiseksi.

Nuoret saavat lausua mielipiteitään ja hei-

tä kuunnellaan tässä maassa. Miksi ei selaista asiaa, kuin käyttäytyminen, oteta useastikaan keskustelun aiheeksi. Monesti näkee niin törkeästi käyttäytyviä ihmisiä, että ihan sääliksi tulee. Minun mieltäni painaa, kun tanssipaikeissa näkee humalassa olevia tyttöjä ja poikia, tupakat suussa ja kuuntelee heidän juttujaan, kuinka he ovat tuollaisia.

Kun meitä tulee tiellä vastaan joku tuttu, niin pitäisi kohteliaasti tervehdä. Vanhemmille ihmisille rientää avaamaan ovi ja auttaa päällysvaatteet yltä pois ja takaisin päälle, jos sattuu olemaan paikan päällä. Rumat sanat saisi jättää kokonaan pois kielenkäytöstä, niitä ilmeinkin voi puhua. Nuori voi myös käydä kirkossa, ei se ole vain vanhojen ihmisten paikka. Siellä pitäisi käyttäytyä hienosti. Ei siellä tarvitse nauraa ja keskustella toistensa kanssa, vaan kuunnella Pyhää Sanaa.

Nuori näyttää itsestään ja kotikasvatuksestaan kuvan, millä tavoin hän käyttäytyy. Kun osaa menetellä oikein, niin pärjää tässä maailmassa. Jokainen äiti ja isä toivoo lastensa parasta, niin miksi me murtaisimme heidän sydämensä. Hyvä käytös on avain onneen.



Tarvitsemmeko hyvää käytöstä? Kyllä me tarvitsemme kouluissa, työpaikoissa ja kaikkialla. Siihen saamme opetusta kouluissa ja kotona, kuka ottaa niistä neuvoista opikseen.

Jokainen nuori tyttö tai poika, joka hankkii itselleen ammattia tai joutuu yhteiskunnassa työskentelemään, vaaditaan hyvää käytöstä ja rehellisyyttä. Jokainen, kun hankkii itselleen ammattia tai työtä ensimmäiseksi katsotaan onko hän rehellinen ja hyväkäytöksinen. Jos hän siististi asiallisesti pukeutunut, siitä saa käyttäytymisen arvostelun. Kyllä vielä paljon näkee sellaista nuorisoa, kun on paljon maalattu ja laitettu, saa sellaisen kuvan, kun olisi maaliämpäriässä käynyt. Minusta ne ovat vielä oikein epäsiistejä ihmisiä pukeutumisessa ja kaikilta tavoiltaan. Sellaista ihmistä kunnioitetaan yhteiskunnassa paljon enemmän, kun on käytökseltään moitteeton. Mutta jos on liian paljon, käyttää sitä niin sekin tuo huonon

kuvan itsestään. Kohtuus kaikessa se on hyvä asia ja tulee menestymään kaikkialla.

Nimimerkki R.



Vieläkö hyvää käytöstä tarvitaan siinä on vasta kysymys?

Nykyään niin harvoin näkee tosi hyvää käytöstä, että ajattelee onko sellaista enään olemassakaan kuin käytös ja käyttäytymistavat.

Nykyiset nuoret miehet eivät ole edes miehen näköisiäkään. Kun he kulkevat pitkä-tukka silmillä roikkuen. Vaatteet ovat päällä kuinka sattuu. Ei taida tämä pukeutuminen niinkään olla tätä käyttäytymistä. Mutta monet katsovat ihmistä vaatteisiin ja siitä näkevät heidän käytöksensä.

Linja-autossa me nuoret senkun istumme kaikessa rauhassa, vaikka näemme, että vanhempi ihminen seisoo ja voi joutua seisomaan pitkänkin matkan. Myös kaduilla ja teillä voisimme olla kohteliaita, kuten kantaa painavia kasseja jos näemme, että kyseessä olevalla henkilöllä on monta kassia ja hänen on vaikea saada niitä kannetuksi.

Ovissa kulkemista nämä nykyiset nuoret miehet eivät osaa. He painelevat sisälle vaan ensimmäisenä, vaikka takana tulisi naisia ja äitejä. Äideillä pienet lapset sylissä ja heillä olisi vaikeata saada ovi auki.

Miehet käyttäytyvät myös epäkohteliaasti jos vaikka nyt oltaisiin jossakin kutsuilla tai ravintolassa, he puhuvat rivoa kieltä ja käyttäytyvät tunkeilevasti. Ja surulla on todettava, että väkijuomien käyttö on lisääntynyt huomattavasti nykyaikana. Kun on nautittu väkijuomia sitten ollaan jotakin niin suurta herraa kun olla voi. Vaikka minun mielestäni ne ovat suuria porsaita.

Tietysti meissä naisissa on myös sellaisia, joilla on huono käytös, mutta sitä ei niinkuin huomaa niin hyvin kuin vastakkaisesta puolesta.

Kyllä hyvää käytöstä vielä tarvitaan. Joka tämä maailma menisi ihan hunningolle jos ei olisi edes pienintäkään käytöstapoja. Monesti saattaa johtua siitä miten käyttäytyy, sen kuinka kotona on opetettu ja neuvottu. Mutta jokainen voisi kasvattaa itseään ja ottaa esimerkkiä niistä, jotka käyttäytyy hyvin.

"Nimimerkki: Huonoon käytökseen kyllästynyt"



Kysytään vieläkö hyvää käytöstä tarvitaan? Kyllä vain siinä on paljonkin parantamisen varaa. Sen huomaa kun kulkee paikkakunnalta toiselle. Eroittaa aivan selvästi miten erilaisilla käyttäytytään eri paikoissa. Ja kaikenlaisissa tilaisuuksissa, jossa on paljon ihmisiä yhdessä huomaat, että kaikki on erilaisia. On sellaisia, jotka haluavat tuoda itsensä esille aivan joka asiassa. Ettei muilla ole mitään tekemistä koko asian kanssa. Tietysti on hyvä jos on rohkea ja voi esiintyä, mutta pitää ajatella vähän muitakin, eihän kaikki voi olla samanlaisia. Mutta on meidän joukossamme hyvän käytöksen omaavia henkilöitä, ja heitä on ilo katsella. Oikein tulee mieli iloiseksi, mutta harvemmin tällaisia ihmisiä tapaa. Ja heille pitäisikin antaa suuri kunnia, oppia myös kunnioittamaan. Mutta kun taas näkee sellaisen porukan, olivat he sitten poikia tai tyttöjä, jotka pitävät kamalaa meteliä. Saattavat käyttää kaiken lisäksi rumaa puhetapaa. Rikkoa kaikkia, jota ei saisi tehdä, kyllä paljon näkee sellaista. Kyllä meidän käytöksessämme olisi paljon parantamista. Kaikkien vaan olisi omalla kohdalla pyrittävä siihen, sillä jokaisella siihen on varaa jos vain haluaa. Hyvä käytös helpottaa työpäivän saantia huomio kiinnitetään heti siihen, että osaako käyttäytyä.

Kaikkien on ilo katsella sellaista ihmistä joka on kohtelias ja hyväkäyttöksinen. Hyvä käyttöksinen ihminen pärjää aina paremmin tässä yhteiskunnassa kuin huono käyttöksinen.

Nimim. M-L. P.



Jokainen ihminen varmaan haluaisi omata hyvän käytöksen. Joka kuitenkin tuottaa vaikeuksia monelle ihmiselle, koska siihen varmaankin vaikuttavat luonteenlaatu ja kasvuympäristö suurimmalta osaltaan. Ja oma halu kasvaa sivistyneeksi kansalaiseksi. Jokainen tarvitsee, joka päivä, yleisimpiä käytöstapoja, jotka kylläkin vaihtelevat eri kansoilla, eri tavalla. Kukaan ei varmaan osaa liiaksi hyviä käyttäytymistapoja. Minusta hyvää käytöstä tarvitaan, joka hetki, joka toisilta ihmisiltä sujuu ihan itsestään, tai ovat itse itseään kasvattaneet.

Nuorisolta vaaditaan lujuuutta, että pysty-

vät pitämään, senkin käytöksen, jonka ovat joskus nuoremmalla iällä saaneet. Monet nuoret jopa yrittävät vastustaa kaikkia mahdollisia hyvään käytökseen kuuluvia seikkoja ja alistuvat joukolla samaan aikaan ilkeävaltaan, jotka yhdessä muodostavat vanhemmalle ikäpolvelle päänsärkyä.

Moni varmaan haluaisi omata hyvän käytöksen, mutta johon ei yrittämälläkään ole päässyt, tähän olisi apuna monia hyviäkin käyttökirjoja, jotka ovat hyvin valaisevia jokaiselle tavalliselle ihmiselle, joka haluaisi parantaa käytöstään. Suomiin kuuluu sivistyskansoihin, josta jokainen suomalainen saisi olla ylpeä ja omalla kohdallaan yrittää kukin kasvattaa sivistystään ja käytöstään. Pienille lapsille jo ensimmäisistä elinpäivistä alkaen aletaan opettaa ja kasvattaa hyvää käytöstä. Ja josta vanhemmat säteillen ovat ylpeitä, sen minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa.

nim. Pira



Ei lintu laula, eikä kala ui (saastekysymys)

Sananparsii, joka hyvin pitää paikkansa. Nykyisin linnut ja kalat kuolevat saasteeseen ja jopa ihmisilläkin kaupunki-ilman hengittäminen tuottaa vaikeuksia.

Suurissa teollisuuskaupungeissa ympäri maailmaa ilma on niin saastunutta, että suuret saaste- ja tomupilvet leijailevat kaupunkien yllä.

Suomea sanotaan tuhansien järvien maaksi, mutta melkein kaikkien järvien vesi on niin saastunutta, että esimerkiksi uiminen niissä on aivan mahdotonta. Sanotaan, että kun valkoisena menee uimaan niin mustana pois tulee.

Mistä tämä kaikki saaste sitten johtuu? Suuret teollisuuslaitokset laskevat jätevetensä jokiin ja järviin, tämä on ehkä suurin syy. Miljoonat autot taas saastuttavat ilmaa ja yleensä kaikki ajoneuvot, jotka toimivat moottorilla.

Kaikkein saastaisimmat alueet ovat Japani ja USA, näissä saaste tunkeutuu joka puolelle. Ihmiset eivät voi enää laittaa vaatetta ulos kuivumaan, sillä ne tulevat muutamassa minuutissa harmaiksi, niin voimakasta on saastuminen.

Kasvillisuuskin kärsii saasteesta monilla paikoilla puut kuolevat pystyyn, tällaista on tapahtunut Suomessakin.

On ennustettu, jos saastuminen vielä jatkuu pitkään, niin elämä maapallolla kuolee.

Oili Kiljunen



Nykyään puhutaan paljon saastekysymyksestä, mm. luonnonsuojeluvuosi -70:stä jne. Puhumalla ei saasteesta selvitä, täytyisi toimia.

"EI LINTU LAULA".

Luonnontutkijat saavat surukseen huomata monien lintulajien huomattavan vähenemisen. Mistä tämä johtuu? Merilinnut uivat öljylauttojen saastuttamissa vesissä, ja järvien linnut, ns. sisämaan linnut, esimerkiksi sorsat, uivat tehtaitten saastuttamissa vesistöissä. Pikkulinnut metsissä kuolevat myrkkujen, kuten DDT:n aiheuttamalla tavalla ja pikkulinnut pelloilla erilaisten rikkaruohomyrkkujen takia.

Merilintujen uudessa öljylautoissa, niiden sulat öljyntyvät ja öljyn tunkeutuessa höyhenpeitteenkin läpi lakkaa niiden iho hengittämästä. Seurauksena on välitön kuolema.

Maalla elävät linnut saavat kaikenlaisia myrkkyjä ruokansa mukana elimistöönsä. Ne eivät kaikki kuole jotka saavat myrkkyä, se ei aina vaikuta myrkyn saajaan tappavasti. Mutta ko. lintulajin lisääntymiseen se sensijaan vaikuttaa seuraavasti: Lintu rakentaa pesän, munii munat, hautoo, hautoo, mutta niistä ei kuoriudu poikasia. Seurauksena on sen lintulajin armoton väheneminen, jopa sukupuuttoon kuoleminenkin.

"EI KALA UI".

Kala tarvitsee elääkseen ja lisääntyäkseen happipitoisen, raikkaan veden. Suomi on tuhansien järvien maa. Ovatko vesistöt vapaita saasteesta? Suomessa erilaiset tehtaat, mm. sulfiittiseluloosatehtaat päästävät likavetensä vesistöihin puhdistamattomina. Tästä seuraa ko. järven kasvillisuuden rehevöityminen. Rannalla alkaa kasvaa rehottaa kaislat, juolukat yms. järvenrantojen kasvit. Sehän on kaunista, kun järvenranta oikein loistaa runsaskasvisuuttaan. Mutta kalat, järvien muu eliöstö ei suinkaan nauti

tästä. Järvessä seuraa happikato. Kalojen alkaa olla vaikea hengittää. Kyllä kalatkin tarvitsevat hapetta. Myös jos on rinnepeltoja ja rinteiden alla on järvi ja pellosta myrkytetään rikkaruohoja, niin sitä myrkkyä pääsee alapuolella olevaan järveenkin sateen ansiosta ja se myrkyttaa järven kaloja myrkytettyään ensin niiden ravinnon. Myrkytys tuhoaa myös kestävämpien kalojen kutupaikkoja, kaisloja yms. Sillä kaloillahan on tyypilliset kutupaikkansa.

Jos ei lintu laula, eikä kala ui, olisi varmasti jokaisen yritettävä välttää saastuttamista kaikin tavoin. Sillä eihän kesä ole mikään ilo kenellekään, jos ei voi käydä ongellessa eikä soutaa uistinta ja kuunnella kesäillan lintujen taukoamatonta laulua.

Luonnon ehdoton ystävä



Ihminen on itsekäs ja kuvittelee, että jos hän olisi itse saanut päättää millainen hänestä tulee hän olisi varmasti aivan erilainen. Kuitenkaan kukaan ei voi kokonaan määrätä omaa persoonallisuuttaan, koska jokaiselle on jo ennakolta määrätty muutamia peruseminaisuuksia, joita ei voi muuttaa.

Myös ulkopuoliset olosuhteet vaikuttavat meihin, niistä on tärkein koti. Jos on kasvanut tasapainoisessa ilmapiirissä, jos kotonaan on saanut oppia runsaasti erilaisia asioita ja nähnyt myös vaikeuksia, osaa myöhemmin sopeutua oikein eri tilanteisiin. Silloin ei tule voittamattomia vaikeuksia, koska tietää, että niistä voi selvitä yrittämällä parhaansa. Tällainen ihminen menestyy, koska hänellä on voimaa.

On myös ihmisiä, jotka ovat lähteneet ilman kodin tai kenenkään muunkaan tukea ja heille elämä on usein vaikeampaa, koska heidän on ratkaistava asiat täysin itse. Kaikki eivät kestä, he masentuvat lopullisesti eivätkä enää välitä, millaisia teitä heidän elämänsä kulkee.

Ihmiset ovat kaikki erilaisia ja toiset voivat myös omalla tahdonvoimallaan vaikuttaa itseensä. Ihminen, joka jatkuvasti saa voimaa itsensä parantamiseen, voi olla onnellinen, sillä hänellä on hyvät edellytykset menestymiseen ja elämänsä parantamiseen.

Pirkko Pihlava

Tämä aikakausi on tekniikan aikakautta. Johtavia maita tekniikan aikakaudessa tällä hetkellä on Yhdysvallat, Neuvostoliitto, Kiina, Saksa ja Ranska.

Nyt on jo monella maalla vety, atomipommit.

Sitä ei koskaan tiedä milloinkaan kolmas maailmansota syttyy. Näyttää, ettei siihen kovin pitkää aikaa mene, sillä joka puolella maapalloa riehutaan, tapellaan. Vietnamin sota on kestänyt jo melko pitkän aikaa, ja aina uusia riitoja syntyy eri maissa.

Nyt on paljon käyty niitä Salt-neuvotteluja. Ne on niitä ohjusneuvotteluja. (Ne on kauhian vaarallisia.) Jos ohjussota syttyisi, niin se ei kestäisi kuin muutaman hetken. Laskennalla määrätään niille oikea suunta, ja se menee aina paikalleen. Neuvostoliitolle on ohjushälyttäjä. Jos USA ampuisi ohjuksen Venäjälle, niin hälytin antaisi merkin, että nyt on ohjus tulossa, Venäjä ampuisi vastaan ja tuhoaisi sen. Ja ohjukset vetävät toisiaan kohti, että ne osuvat aina. Ne on kauheita ne monikärki-ohjukset, yhdellä kertaa voidaan tuhota monta kaupunkia. Ja loppujen lopuksi ihminen tuhoaa itse itsensä. Niin kuin raamatussa on sanottu.

Markku Pietilä



Mieleeni on jäänyt päivä, jolloin ensi kerran sain kokea ihanuuden Jeesuksen Ristin juurella. Olin kurja syntinen, ajattelematta huomista päivää elin päiviä, viikkoja ja jopa vuosiakin eteenpäin. Jossakin vaiheessa tämä kaikki ei riittänyt minulle, vaan huomasin haluavani lisää. Tunsin, että elämästäni puuttui jotakin. Olin joku 14-vuotias nuori, kun aloin etsimään Jumalaa. Kotini ei ole uskovaan, eikä minua kukaan osannut ohjata sille tielle, jossa ei näitä maallisia suruja olekaan. Aloin lukemaan paljon raamatua ja hengellistä kirjallisuutta. Mutta siihen aikaan en löytänyt mitään todellista elämäni. Tänne opistoon tullessani olin jo löytänyt Jeesuksen kaidan tien, ja noin vuoden päivät olen saanut nauttia uskosta Jumalaan. Olen paljon syntiä tehnyt, ja rikkonut Jumalaa vastaan, mutta tiedän, että ne kaikki on anteeksi annettu.

Tämä opisto-aika on tuonut paljon elämääni, ja olen onnellinen, että saan yhdessä toisten uskovaisten nuorten kanssa kulkea kohti

päämäärää. On ihana todistaa uskostaan ystävilleen, ja kertoa sitä ihanaa sanomaa, josta Jeesuskin jo paljon ennen meitä on levittänyt. Haluaisin olla Jeesuksen opetuslapsena kaikessa, ja olla kuuliainen hänen neuvolleen. Toivoisinpa, että kaikki tämän opiston nuoret huomaisivat, miten yksin he matkaa taivaltavat. "Ilman Jeesusta elämää tyhjä...". Tule sinäkin nuori ystäväni Jeesuksen luo, ja tartu kiinni iankaikkiseen elämään, jota et varmasti tule katumaan.

Kirjoitti "Leena"

Mietteitä talvipäivästä

Talvipäivän iltana, jolloin pakkaslumi puutoa pehmeinä hiutaleina maahan ja ilta-hämärä pudottaantuu taivaalta ja kietoo sedun kuin pehmeään vaippaan, tällaisena talvi-iltana kulkevat usein mietteet. Huoneessa vaihdetaan muutama sana, silloin tällöin hiljaisuus ottaa valtaansa ja taas joskus ajatuksesta syntyy keskustelu. Lomapyhät opistolla ovat keitaita koululaisen elämässä. Ystävyys syvenee, ja jollain tavalla oppii toisen tuntemaan paremmin.

Ajatukset alkavat tästä talvesta, ensi kestästä, odotellaan kevättä ja aavistellaan tulevaisuutta. Sana lentää ilmaan, saa seuralaisen tai katoaa. Luetaan lehdestä hyviä kirjoituksia ja keskustellaan niistä. Kaikkea kattaa kiireettömyys, halu hiljentyä, syven-tyä.

Ajatuksissani on viime aikoina pyörinyt Jesajan kirjan sanat: "Särjettyä ruokoa hän ei muserra ja suitsevaista kynttilän sydäntä hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti."

Jollain tavalla nämä sanat lohduttavat elämän arkisissa ongelmissa kamppailevaa ihmistä. On ihanaa tietää se varmuus, että me kaikki saamme vikoinemme ja puutteinemme tulla Herran eteen. Meidän ei tarvitse teeskennellä olevamme parempia kuin olemme, teeskennellä ihmisten ja Herran edessä. Ja kun saavumme muserrettuna, nöyryytettynä, oma ylpeys pois karisseena Herran eteen, ei hän meitä hylkää. Kun kynttilämme palaa suitsevana, kituen kuin "sääs-

TOVERILIITTO

Vapaa-ajan käyttö

(Alustus toveripäiviltä)

Tavallisesti puhutaan *vapaa-ajan ongel-
masta*. Vapaa-ajan lisääntymiseen ovat vai-
kuttaneet mm.

- 5-päiväinen työviikko
- maataloudesta pois siirtyminen (ei kar-
janhoitoa ym.)
- kaupunkilaistuminen (ei tunneta naapu-
reita, ei voida mennä istumaan iltaa käs-
kemättä, nuorisolla ei ole kavereita ei ti-
laa jne.).

Joskus tuntuu siltä, että vapaa-ajan ongel-
ma kasvaa esiin siitakin, että on tarjolla

töliekillä”, ei Hän meitä sammuta. Ei, Hän
puhallettaa meihin uuden hengen, antaa sieluil-
lemme ravintoa ja nostaa meidät uudelleen
ylös ja sanoo: Ole luja ja rohkea, älä arkai-
le, älä säikähdä, sillä Minä olen sinun kans-
sasi, missä ikinä kuljetkin. Mikä ihana loh-
dutus, Herra on meidän kanssamme.

Opistoelämässä on ollut viime aikoina pal-
jon tilaisuuksia, joissa voi uudistua hengel-
lisesti. Mieleeni nousevat nuortenillan kynt-
tilämessu, vanhempainpäivän tapahtumat,
keskiviikkoillan rukouspiirin keskustelut ja
monet muut. Mutta selvemmin mieleeni nou-
see se iltapäivä, jonka me, pari tyttöä, saim-
me viettää Mellilässä pastori Harneen läk-
siäisissä ensin rukoushuoneella ja sitten
erään ystävän kodissa. Kiitos Herra, näis-
tän hetkistä.

Ilta hämärtyy yhä enemmän, lumisade on
taunonnut. Vuodenkierrossamme lähestyy
paaston aika ja kärsimysviikon tapahtumat.
Talven valta murtuu ja kevät puhkeaa esil-
le. On kuin ihminen uusiutuisi aivan sisäl-
täpäin. Siis, jos joku on Kristuksessa, niin
hän on uusi luomus, se, mikä vanhaa on, on
kadonnut, ja katso, uusi on sijaan tullut.
2 Kor. 5: 17.

Siunattua kevättä!

M-I. Kautto

liian paljon ja liian monenlaista: viihdettä,
ohjelmaa, radio, televisio, elokuvat, yhdistyk-
set, piirit, klubit, kerhot, kirjat, lehdet ym.
Ei osata valita. Mikään ei miellytä, kun
kaikkia on tarjolla. Huomatkaa se, että so-
dan jälkeen kelpasi kaikki, myös kristinusko.
Nykyään on yhdistyksiä ja harrastuksia
enemmän kuin koskaan ennen. Epäilemättä
vaikuttaa myös se, että nykyään on tarjolla
myös uskonnollisesti ajatellen montaa lajia.
Koko edellä sanotusta nousee siis *ongelma*:
ei osata valita. Neuvona tähän olisi kuiten-
kin se, että on pantava arvot oikeaan järjes-
tykseen. Mitä Raamattu sanookaan ”ensin
jumalanvaltakunta...”

Toisaalta on niin, että nykyään on paljon
ihmisiä, joille vapaa-aika on ongelma. Esim.
eläkeläisiä on enemmän kuin koskaan ennen.
Samalla kuin kiire kasvaa sosiaalisuus ja
palvelukset kasvavat samalla. On kuitenkin
ihmisiä, jotka ovat yksinäisiä ja, joille aika
on pitkää. Yksilö unohtuu. Entä me itse?
monet meistä huolehdimme vain omasta hy-
vinvoinnistamme, mutta lähimmäinen unohtuu.
Tässä meillä on *tehtävä* auttaa erästä
ihmisryhmää vapaa-ajan ongelmassaan: Käy-
dä katsomassa yksinäisiä naapureita, suku-
laisia ym.

Toisaalta kysymme missä määrin vapaa-
ajan ongelma on *tehty ongelma*.

Yhä useammat ihmiset sanovat ”ei ole ai-
kaa”. — Kuitenkin puhutaan vapaa-ajan
ongelmasta.

Onko ihmisen tasapaino jotenkin järkky-
nyt? On kiire ja ikävystyminen yhtä aikaa,
ei aina itsekään tiedä, mitä haluaa. Taas
sanoisin: Arvot oikeaan järjestykseen. Työn
halveksunta pois, ennenkaikkea jumalasuhde
kuntoon ja tärkeimmälle paikalle.

Puhe vapaa-ajan ongelmasta paljastaa sen,
ettei ole ymmärretty, mitä tarkoittaa: ”Ei
ihminen elä ainoastaan leivästä vaan jokai-
sesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.”

Ensin Jumalan valtakunta. Emmekö myös ole käsittäneet lähetyskäsken etuoikeutta ja velvoittavuutta omalla kohdallamme.

Vapaa-ajan käytössä raamatullinen totuus on, että ihmistä ei ole tarkoitettu työskentelemään ympäri viikon. "Muista pyhittää lepopäivä". Aika, jota käytämme on Jumalan antamaa aikaa. Muuta aikaa ei ole ole-massakaan. Siinä on aikaa työlle, levolle, lähimmäisillemme ja Jumalalle. Vapaa-aika ei siis ole vain joutenoloa, vaan itsenäistä elämää.

Raamatun antamia vihjeitä vapaa-aikaan on mm.

- Kun meillä vielä on aikaa, tehkäämme hyvää kaikille
- Rukoilkaa lakkaamatta
- Kiittäkää joka tilassa
- Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.

Nyt ehkä joku sanoo: Kyllä me sen tiedämme, mutta se ei anna vastausta vapaa-ajan käyttöön. *Miksi ei antaisi?* Eihän tämä ole vain papeille kirjoitettua sanaa, vaan kaikille. Onhan jokainen kristitty hengellisesti pappi. Miksi emme siis toimi?

Vapaa-aika ei ole vain oikeus, se on myös tehtävä. Palvella Jumalaa ja lähimmäistä. Ajatus, jonka mukaan vapaa-aika on vain lepoa ja huvittelua varten on väärä. Kylläkin lepoakin varten. Mutta myös Jumalan valtakunnan hyväksi toimimista varten. Jos siinä ruumis väsyä niin henki virkistyy.

Lopuksi annan kaksi kysymystä pohdittavaksenne.

1) Mitä mainostus vaikuttaa? Tarjotaanko todella liikaa vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia? Mitä voitaisiin tehdä, että arvot saataisiin oikeaan järjestykseen?

2) Millainen näkemys meidän pitäisi saada ajasta ja ajan vietosta?

Sointu Mäki

Sanoma

Ajassamme tulvii runsaasti mitä erilaisempia sanomia. Tämä lehtemme on jo monta viestiä ja sanomaa olemassaolonsa aikana lukijoilleen välittänyt. Eikä tämäkään kerta tee poikkeusta. Saat m.m. kutsun: *Tervetuloa toveripäiville*. Sielläkin kohtaamme sitten taas toivon mukaan, oikein

"hyvän sanoman". Tarkoitin sitä Jumalan sanomaa mikä hänen sanassaan kuuluu ihmislapsille. Kuulemmehan siellä muitakin sanomia ja asioita. Esim. työhömmme tai vapaa-aikaamme liittyviä. Nekin ovat tärkeitä mutta eivät aina korvaamattomia. Toisin on taivaan sanoman laita. Se on yli muiden. Silloin tapahtuu korvaamaton vahinko, jos Jumalan sanoma ei pääse perille ihmisyydämeen. Ystävä, toveriliittolainen. — Jos Jumalan armo jää turhaksi sinun kohdallasi, niin sitä ei korvaa mikään. Siksi pyytäkäämme Jumalan siunausta yhdessäolollemme jo etukäteen.

Jumalan sana, Pyhä Raamattu, sisältää lyhyesti sanoen *pelastussanoman*, joka on tarkoitettu kaikille ihmisille, nuorillekin. Paavali sanoo sen esim. näin: "Jumala tahtoo että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden." (1 Tim, 2: 4.)

"*Jumala tahtoo*", on sopiva päällekirjoitus tälle paastonajalle. Golgatan keskimäinen risti julistaa syvästi ja väkevästi Jumalan tahtoa. Rovasti A. V. Jaakkola tulkitsee herkästi sitä näin: "Siten Jumala meille näytti miten synti on hirmuinen, ihan helvetin tuskin täytti oman Poikansa sydämen." Meidän syntimme on tosiasia joka on pelastussanoman taustana. Jotta tämä pelastussanoma voisi tulla *ilosanomaksi* meille, se edellyttää oman kadotuksen alaisen tilani tuntemista ja tunnustamista. Tämän tosiasian voi meille paljastaa vain Jumalan Pyhä Henki ja sana. Tämä paljastus on kuitenkin tarpeellista jopa välttämätöntä, jotta hyvä ja iloinen sanoma Jeesuksesta, Vapahtajastamme löytäisi vastaanottavan sydämen. Jos emme huomaa, että olemme kadotukseen menossa, emme voi ottaa pelastussanomaa uskolla vastaan sillä se ei kelpaa ylpeälle ja omavaraiselle ihmiselle joita me luonnostamme olemme jokainen.

Mutta kun Jumalan Pyhä Henki sanasta saa kirkastaa meille syntisille sen *ilosanoman*, että me murha- ja vihamiehensä olemme hänen rakkautensa kohteita silloin ollaan tekemisissä myös evankeliumin kanssa. Kristinuskon sanoma onkin "ennenkaikkea" evankeliumi, sanoo Paavali. Ja evankeliumihan on iloinen uutinen Jumalan armosta, joka on kohdannut jumalattomia, jotka eivät itse sitä ole vähääkään ansainneet. Evankeliumi on se "etusivun uutinen", joka pitäisi

saada kaikkien tietoon. "Jumalakin tahtoo" sitä. Ja kuinka ihmeessä se leviäisi ellei sitä levitetä, julisteta. Sillä luonnostamme emme tunne alkuunkaan evankeliumia. Sitä varten me taaskin kokoonnumme toveripäiville, sitä varten ilmestyy tämä lehtemme, sitä varten on myöskin perustettu Loimaan Evankelinen Kansanopisto: "Että kaikki ihmiset pelastuisivat." Että lunastetut tulisivat tietämään ja tuntemaan lunastajansa. Ettei vain kukaan autuaaksi ostettu ja kastettu ihminen joutuisi kadotukseen ikuisesti.

Aikamme on tavattomasti muuttunut entisistä. Ongelmat ovat nyt vallan toiset kuin ennen. Tämä on totta. Mutta yksi on ja pysyy samana. Se on ihmisen Jumala-suhde. Elintärkeä kysymys on nytkin meille jokaiselle: Miten löydän armollisen Jumalan? Jos emme sitä osaa kysyä elämme väärässä rauhassa. Sitä meidän pitää aina kysyä, olimme iloisia tai murheellisia. Muistathan ystävä että ainoa pätevä vastaus löytyy vain Jumalan sanasta. "Jumala tahtoo että pelastuisit." Evankeliumi on Jumalan voima itsellekin uskovalle pelastukseksi. Siinä on tarjolla voimanlähde elämän kaikkiin tilanteisiin. Myös työhön ja toimintaan. — Ter-
vetuloa toveripäiville!

E. Erelä

Hyvä toveriliittolainen

Otan jälleen sinuun yhteyden ja valitan sitä, että tämä yhteydenotto on käynyt yhä kii-reellisimmäksi käyneen ajan rytmin tähden yhä harvarehmisemmäksi.

Suurinta ja tärkeintä on se, että meillä on "toveriliittolainen" Jeesus, joka on "sama eilen, tänään ja iankaikkisesti".

Hän on sama laupias ja armollinen Herra, jonka armo riittää meille kurjimmillekin.

Tämä armo on hankittu Golgatan tuskien puulla, jossa Jumalan viha kaikessa hirmuisuudessaan iski siihen taivaalliseen "ukko-senjohtattimeen", joka oli asetettu iankaikkisen liiton perustukseksi, syntien sovituk-sen kautta.

Tämän armon turvissa on toveriliittomme-kin saanut taistella Karitsan lipun alla, joka yhä johtaa joukkoamme ja suo uutta rohkeutta sotimaan.

Niinpä jälleen kokoonnumme yhteisille to-veripäivillemme vanhaa perinnettä noudat-taen maaliskuun 13. ja 14. päivinä, Loimaan tutuksi ja rakkaaksi käyneelle opistolle.

Nyt olisi hyvin tärkeätä sinun tehdä itsel-lesi selväksi se vakava kysymys, että vieläkö sinä tarvitset näitä yhteisiä päiviämme, vie-läkö sinua ajaa liikkeelle tarve päästä siihen taisteluleiriin, jota suojaa "ihana lippum-me", Jumalan Karitsa?

Elämäsi suunta tarvitsee ehkä hyvin ki-peästi uuden suunnan tarkistuksen ja, kun lähdet liikkeelle, annat samalla hyvän ja roh-kaisevan esimerkin jollekin lähelläsi ole-valle.

Toveripäiviemme vuosikokouksessa poh-dimme jälleen yhteisiä merkittäviä asioitam-me, joista toiset ovat hyvinkin kauaksi kan-tavia.

Mieluisana ennakkouutisena mainitsen liit-tomme työvaliokunnan suunnitteleman juhla-retken pohjanmaalle, aina Kaustisiin asti, jossa koko päivän juhlittuamme saamme kos-ketusta pohjanmaan toveriliittolaisiimme.

Retki on suunniteltu tehtäväksi linja-au-toilla siten, että jos joltakin alueelta saa-daan koko autollinen väkeä liikkeelle, niin silloin kannattaa lähteä, tietysti sen paikka-kunnan Ev. Yhd. osastolaiset ovat tuollai-seen retkiautoon tervetulleita joukon jatka-jia, että auto täyteen saadaan, ovathan he opistomme rakkaita ystäviä ja kannattajia.

Mutta näistä on sitten oikein hyvä pohtia siellä vuosikokouksessa ja niinpä pidänkin aluehuoltajien mukana oloa tavattoman tär-keänä, retki tehdään jos Jumala suo, tule-van elokuun ensimmäisenä sunnuntaina 1. 8. 71.

Rakas Toveriliittolainen.

Meillä on lakkaamatta täällä armon ajas-sa kaksi ja vain kaksi tietä.

Toinen niistä on peloittava, vaivaan vievä tie epäuskon hirvittävä valheen tie. Tämä tie on se, josta Simo Korpela laulaa "Hel-pompaa on käydä toista, joukon kanssa nau-raen" ja jatkaa: "Kuolemaan tie päättyy väärä".

Toinen tie on se pilkattu "ikivanha armon-tie", Karitsan tie, jonka hän pyhällä verel-lään aukaisi ja sinutkin sille pyhässä kas-teessa asetti.

"Jo kasteessa mun kiroton, veri kallis on puhdistanut".

Olethan huolissasi sielusi iankaikkisesta

kohtalosta, siitä missä vietät iäisyytesi?

Kuule, taivaalliset näyt ovat yhä nähtävissä ja koettavissa, ne ihanat näyt, jotka silloin omassa opistotalvessasi sinulle niin armahtavina aukesivat. Kaipaaathan nähdä taasen noita näkyjä? Ajakoon tuo kaipaus sinua liikkeelle toveripäiville, jossa puhaltavat Jumalan armon kevät tuulet Golgatan mäeltä sen ristin Herran ylimmäispapillisissa huokauksissa, jotka ovat sinullekin tähän asti taivaasta armoa huutaneet.

Tule kokemaan tuo armo ja rakkaus, tule ja tuo joku toverisi vaikka tämä sanoisi olevansa kuinka toivoton tapaus tahansa, verisellä kuninkaallamme, taivaallisella lääkärilämme Kristuksella ei ole ainoatakaan toivontaa tapausta, ehtona on vain, että itsekin kauhistut haavojasi, jotka saatana on sinuun jumalattomien leiritulilla iskenyt, taivas niitä on taukoamatta kauhistunut.

juhlaterveisin *Kalle Jokinen*

Lähetysosasto

Ensinnäkin on mainittava ilo siitä, että opistolehtemme erääksi osastoksi on valittu lähetysosasto.

Lähetystyöhön perustuu Vapahtajamme, suureen, viimeiseen käskyyn "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki mitä minä olen käkenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." Matt. 28: 18—20.

Tähän sanaan sisältyy myös meidän lähetysvastuunne.

Tehtäviä varmaankin löytyy omassa kotiympäristössä, seurakunnassa.

Meille on uskottu myös lähetysvastuu toveriliitossamme. Toveripäivillämme koetaan juuri kolehti Japanilähetykselle ja onhan tarkoitus, että vuoden varrella kokoamme tähän asiaan ja sitten yhteisillä päivillämme luovutamme varojamme.

Viime toveripäivillä valittiin toimikunta juuri lähetysasiaa elvyttämään. Olemme toi-

mikunnassa muutaman kerran kokoontuneet ja pieniä juhlia on järjestetty. Nyt toimikunta esittää, että kun kokoonnumme toveripäiville maaliskuun toisen viikon vaihteen aikana, sinne järjestettäisiin *lähetysmyyjäiset*.

Käytännössä tämän myyjäisasian järjestäisimme siten, että kerholuokkaan, missä on juhlakanslia, varataan myös myyjäispöytä. Toivotaan että toveriliittolaiset toisivat sopivaksi katsomaansa myyjäistavaraa. Kaikki kelpaavat.

Jos eivät kaikki lähetyksen hyväksi kootut tavarat mene kaupaksi, on ajateltu, että pitäisimme jossain toisella paikkakunnalla juhlaa, jossa myös myyjäiset.

Tärkeintähän on, että tämä suuri asiamme evankeliumin vieminen kaikille kansoille saisi kulkea eteenpäin ja Vapahtajamme saisi käyttää meitä jokaista juoksupoikiinaan ja tyttöinään.

Viekää nyt viestiä ylitse maan
Jeesus on saapunut sovittamaan
Kansat kaikki kuolollaan,
Toivottavasti Toveripäivillä tavataan!

Erkki Tuomonen

Opistomme ja Hymy-lehti

Koska monet opistolehdenkin lukijat ovat nähneet Hymy-lehdessä allekirjoittanutta mainostavan pätkän, lienee paikallaan sananen asiasta.

Ensinnäkin on niin Ennalan mukaan, että ao. osastolle kelpaa mikä vain. Suorastaan ihmettelen Ennalan ylimielistä asennetta kirjoittajiinsa ja avustajiinsa. Ennala myöntää, että useissa asioissa ei ole päättä eikä häntää, järjestä puhumatta, mutta silti julkaisee niitä.

Toiseksi epäillen suuresti, löytyykö opistolaisista niin typerää, joka lukeutuisi tähän rosakasakkiin. En usko sitä vielä. Todennäköisesti lehteen on soittanut joku muu loimaalainen. Kukapas muu, kuin joku ympäristön nuorukaisista, joka kesäisillä tihutyöretkillään opistolle saatiin kiinni ja joutui tekemään tuttavuutta poliisin kanssa.

Kolmanneksi olen varma, vaikkakin sitä syksyn kuluessa maininnutkaan eikä siitä opistola keskusteltu, että television takia voi menettää sielunsa autuuden. Säälän niitä, jotka massan mukana istuvat tuijottamassa television "oikeassa olevia" ohjelmia. Niitä tuijotettuaan massa ei osaa muusta puhua. Hetken perästä se ei osaa enää muuta valita, ja silloin on sielun autuus mennyttä. "Se tie on leveä ja

monet sitä kulkevat..." Ja se vie iäiseen vai-
vaan, kun ei voi enää valita.

Neljänneksi tuntien juuri television valta-
van muokkaavan vaikutuksen, suosittelen kai-
kille vastuuntuntoisille kansalaisille liittymistä
Kristilliseen radio- ja tv-liittoon. Tämä liitto
valvoo ohjelmien sisältöä sekä tekee positiivi-
sia aloitteita ohjelmaston parantamiseksi.
Liitto on merkittävä yhdysside eri kristillisten
ryhmien välillä. Sen jäsenmaksu on 5 mk. Liit-
toon pääsee jäseneksi esim. lähettämällä ni-
mensä ja osoitteensa os. Kansanopisto, 32200
Loimaa. Tulkaa mukaan vastuuseen!

T. A.

Vielä kitararyhmästämmme

Viime numerossa sattui valitettava poisjää-
minen. Kittraviisikkomme viides jäsen on ni-
mittäin Arja Korhonen. Muitten etunimet
ovat: Marja-Leena, Sirpa, Leena, Sirpa ja
Pirkko.

Jäsenmaksuvuorossa,

2 mk 2 vuodelta, tulevilla toveripäivillä ovat
seuraavat vuosikurssit:

5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29
ja 31.

Tätä tarvitaan

Opiston puolesta lausumme parhaimmat
kiitokset henkilöille, jotka viime vuoden ai-
kana ovat lahjoittaneet opistolle erilaisia
käyttöesineitä. Toivomme, että tänäkin
vuonna Te tarkastaisitte komeronne yms.
säilytyspaikat ja jos lahjoitettavia esineitä
löytyy ottaisimme ne ilomielin vastaan.

Erikoisen kipeästi tarvitsisimme

- kevytrakenteisia nojatuoleja
- keinutuoleja
- isokokkoisen radion ruokasaliin
- pöytälamppuja
- ym. ym.

Kiitämme jo etukäteen lahjoituksesta.

Lehtemme asiamies- klippailussa

muodostui järjestys tänä vuonna seuraavaksi:
10 parasta:

1. Pirkko Jaakola, Turku	50	vsk.
2. Kaarina Maine, Vampula	50	"
3. Eino Erelä, Alastaro	40	"
4. Pirkko Härmälä, Loimaa	36	"
5. Senja Seppälä, Loimaan kaupunki	31	"
6. Toini Steenari, Ruotsi	30	"
7. Rea Salminen, Loimaa	25	"
8. Sirkka Aaltonen, Tarvasjoki	25	"
9. Pirkko Malmivaara, Karainen	24	"
10. Veini Tähtinen, Forssa	23	"

Kiitos edellämmainituille ja kaikille muille
asiamiehille hyvin suoritetusta työstä.

O. S.

Perheutisia

VIHITTYJÄ :

Seppo Lehtonen
Pirkko Suominen (1965—66)

*Jumalan siunaus olkoon osananne
Jeesuksen Kristuksen armon kautta.*

Tilitys

**Opistolle saapuneista juhlatuloista
ja lahjoituksista**

Joulukuu 1970: Turun retken kol. ja myyj.
2271,78, Opiston joulujuhla 32,04, Mellilän srk.
avustus 200,—, Loimaan kko 71,—, Metsämaan
srk avustus 80,—, Jokioisten srk avustus 250,—,
Alastaron srk avustus 200,—, Loimaan myyjäi-
set 972,50, Oripään srk avustus 100,—, Loi-
maan kko 24,12.

Tammikuu 1971: Karainen kko ja seura-
kuntatalo 158,25, Tarvasjoki kko ja seurakun-
tatalo 518,09, Forssan srk avustus 100,—, Pöy-
tyä kko 27,—, Huittisten Rekikoskelta 100,50.

Raamatunluku 1. 3. Sakarja 14 a

LEHDEN POSTISIIRTOTILI n:o Tu 40776

LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON LEHTI

Toimittaja: **Tapani Annila**
Osoite: Loimaa, Kansanopisto
Puhelin: 87 217

Lehti ilmestyy v. 1971 vähintään viitenä
numerona. Tilausmaksu on 4:—.

Kodinhoitajapäivät

LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON KODINHOITAJAKOULUSSA
12. 3.—13. 3. 1971

Ohjelma:

Perjantaina 12. 2.

Klo 15	—17.00	Ilmoittautuminen
"	16.00	Päivällinen
"	17.00	Alkajaiset
"	17.45—19.00	Kodinhoitaja Elli Laitinen — Kodinhoitaja rattaana kunnan koneistossa
"	19.15	Ilta-pala
"	19.45	Kotoinen ilta, eri ohjelman mukaan
"	21.00	Saunominen

Lauantaina 13. 3.

Klo 7.30		Aamupala ja aamuhartaus
" 8	— 9.00	Agronomi Alli Aitokari — Sokea perheenemäntä kotitaloustöissä
" 9	—11.00	Apul. ylihoitaja Sirpa Suoja — Avohuolto: vanhukset ja kehitysvammaiset
" 11.15		Lounas
" 12	—14.00	Tri Esko Varilo — Nuoriso-ongelmat ym.
" 14.00		Kahvi
" 14.30—16.00		Talousopettaja Tuula Org — Sähköturvallisuus kodissa ja kotitalouskoneet
" 16.00		Päivällinen
" 16.45		Keskustelua päivän tärkeimmistä kysymyksistä

Ennakkoilmoittautumiset majoitusjärjestelyitä varten pyydetään tekemään 10. 3. mennessä.

Osaanottomaksu 16.— markkaa. Omat liinavaatteet.

Kodinhoitajapäiville ovat tervetulleet myös muista vastaavista kouluista valmistuneet. **Toveripäivät alkavat 13. 3. 71.**

TERVETULOA

LOIMAAN EVANKELISEN KANSANOPISTON

t o v e r i p ä i v ä t

2. VUOSIKURSSIN 30-VUOTISJUHLAT

12. VUOSIKURSSIN 20-VUOTISJUHLAT

22. VUOSIKURSSIN 10-VUOTISJUHLAT

KANSANOPISTOLLA LOIMAALLA 13.—14. 3. 1971

O H J E L M A :

LAUANTAINA 13. 3.

- Kello 14 Kahvi
„ 15 Aloitus ja keskustelu aiheesta ”Harrastukset” Alustus: Sointu Mäki
„ 16 Päivällinen
Toveriliiton johtokunnan kokous
„ 17 Toveriliiton vuosikokous. Sääntöjen määräämät asiat.
Japaninlähetykskolehti 10,— Herran työlle
„ 18 Juhlakuoron harjoitus
„ 18.30 Opistomerkkijuhla. Erelä, Jaatinen, Jokinen, Lehtimäki, Annila.
Merkkienjako ja opiskelijaohjelmaa
„ 19.30 Iltatee
„ 20 Eri vuosikurssien kokoukset ja esittäytyminen — Vapaa sana —
Iltahartaus, Aarre Kiveinen

SUNNUNTAINA 14. 3.

- Kello 8.15 Lipun nosto
„ 8.20 Aamiainen
„ 8.45 Aamuhartaus, Saara Nurmi
„ 9 Juhlakuoron harjoitus
„ 10 Jumalanpalvelus ja H.P.E. Kanta-Loimaan kirkossa.
Saarnaa: past. Eino Orpana
„ 12.30 Kirkkokahvi, aluehuoltajien kokous
„ 13.30 Päiväjuhla. Erelä, Jokinen, Sivula, Valkama. Opiskelijaohjelmaa.
Japaninlähetykskolehdin jälkikanto. Ohjaajana Erelä
„ 16 Päivällinen
„ 17.30 Iltajuhla Jokinen, Nätkynmäki. Opiskelijaohjelmaa, vapaa sana, uskon-
tunnustus ja päätös Annila
„ 19.30 Iltapala

Järjestää: TOVERILIITTO

Tervetuloa